No. 3031 Zaterdag 26 Feb. 1939 56ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Geestelijke en Morele Herbewapening

DE REDE VAN H.M. DE KONINGIN.

We hebben indertijd reeds beloofd deze rede in haar geheel te zullen opnemen.

We geven deze rede thans weer zoals ze in de Nederlandse pers verschenen is:

De Koningin sprak als volgt:

Waar de gedachte der geestelijke en morele herbewapening in het middelpunt der belangstelling is komen te staan en mij gebleken is, dat er nog veel verschil van mening bestaat omtrent hare toepassing, wil ik trachten u nader toe te lichten, hoe ik haar zie. Vanzelf zal dit dan tevens een antwoord zijn op enkele van de vele vragen, die mij naar aanleiding daarvan langs verschillende wegen bereikten.

De innerlijke vernieuwing, die de oproepen van October vooropstellen, nopen ons tot ene geheel nieuwe instelling ten opzichte van alle noden van de tijd, een zich daarvoor inzetten in eigen omgeving en eigen kring en als volk in zijn geheel.

Met vreugde heb ik de bereidwilligheid begroet van zovelen zowel hier als in Nederland onder de keerkringen, om aan deze geestelijke en zedelijke krachtsinspanning deel te nemen.

De stroom van persoonlijke betuigingen van instemming, die ik mocht ontvangen, zowel als de gemeenschappelijke adressen, geven blijk van de ernstige wil, als mens en als kring er de schouder onder te zetten.

Wil die krachtsinspanning de sterke hefboom worden, die ons volk opheft boven zichzelf uit, boven de onderlinge verdeeldheid en de druk van de tijd, dan moet zij omgezet worden in de levenshouding van: „draagt elkanders lasten" in de gehele samenleving.

Laten wij in dit ernstige tijdsgewricht werkelijk eerlijk zijn tegenover ons zelf en ook als volk en de ogen niet sluiten voor onze tekortkomingen en feiten als mens en als gemeenschap.

De verdeeldheid en voortschrijdende splitsing en versnippering, die ons in het dagelijkse leven tegemoet treden met de daarmee gepaard gaande vervreemding onderling, zijn slechte heelmeesters voor de krankheden van onze tijd. Waar juist nu het verlangen naar samenwerking en het sluiten van de gelederen bij talloos velen opkomt en de noodzaak gevoeld wordt elkander de hand te reiken, moet aller streven er in de eerste plaats op gericht zijn, elkander te begrijpen en begrepen te worden.

Men geve zich rekenschap, hoe het den enkeling te moede moet zijn, indien de omstandigheden nog drukkender en benauwender zouden worden en hij zich niet gedragen zoude voelen door de gemeenschapsgedachte.

Ik weet het niet korter uit te drukken dan in de woorden van de tweede oproep: „vrees voor afbraak moet worden omgezet in wil tot opbouw."

Wat moet er opgebouwd worden? Waarop moet onze arbeid gericht zijn?

In de eerste plaats op een geheel gewijzigde nieuwe geestesgesteldheid ten opzichte van de noden, die allerwegen zijn ontstaan, en op een krachtig streven om, als volk in zijn geheel, daarin te voorzien.

Ten tweede op het bevorderen van een nieuwe geestesgesteldheid ten opzichte van de morele en geestelijke moeilijkheden van deze tijd, en van de drang om daarin, in nationale zin, de helpende hand te reiken.

Heel bijzonder hebben mij daarom de mededelingen en berichten verblijd over de hier en daar aan de dag getreden pogingen van practische toepassing der gedachte van geestelijke en morele herbewapening in groter verband, met wegcijfering van hetgeen dreigt te scheiden en vooropstelling van een brede gemeenschapsgedachte.

Nog geheel onder de indruk van de prachtige samenwerking en eensgezindheid, geheel uit u zelf voortgekomen, bij gelegenheid van de viering van mijn 40-jarige regering, doe ik een beroep op u aller medewerking om deze eensgezindheid duurzaam te doen zijn en practisch in toepassing te brengen bij de bestrijding van de hooggestegen nood op geestelijk en stoffelijk gebied en de hinderpalen weg te nemen, welke de opbouw tegenhouden, die noodzakelijk is om tot een betere toekomst te geraken.

Als men de gedachte laat gaan over de grote vraagstukken, die voor duizenden een levensbelang zijn, denken wij in de eerste laats aan het schrijnend leed van de werkloosheid. De bestrijding daarvan zou in hoge mate gebaat zijn door de geboden nieuwe instelling des geestes tegenover de noden van ons volk.

Mogen de in een vergevorde staat van voorbereiding verkerende plannen der overheid, welke ene aanzienlijke uitbreiding der werkverschaffing beogen, aangevuld door hetgeen particulieren bereid blijken te doen, een krachtig begin van toepassing der herbewapening op grote schaal zijn.

Voor onze geest rijst op het gebrek aan brandstoffen, kleding en dekking, dat in een zo groot aantal gezinnen is ontstaan, en dat, ondanks de mildheid van vele en onderscheidene groepen nog steeds om leniging roept. Daaraan zal eerst ten volle kunnen worden voldaan, als de geest van saamhorigheid en helpen over ons gehele volk vaardig wordt.

Ter verduidelijking herinner ik u hier aan het vuur, dat allerwegen aan de dag kwam bij het vervaardigen van wanten en bivakmutsen voor onze gemobiliseerden voor de eerste winter na het uitbreken van de oorlog. En een dergelijke algemene belangstelling en voortvarendheid deden zich verleden jaar voor, waar het gold het maken van uitzetten voor jonggeborenen ter gelegenheid van de geboorte mijner kleindochter.

Al bestreken deze behoeften slechts een zeer bescheiden oppervlak op maatschappelijk gebied, de eenheidsgedachte, die daarbij op de voorgrond trad, geeft een helder beeld van wat hier aan de orde is.

Niet minder dan aan de materiele moeilijkheden denk ik aan het schrijnend leed en de gedruktheid in het hart van hen die van werk verstoken zijn of op andere wijze slachtoffer van de crisis zijn.

Hier ontsluit zich een wijd arbeidsveld voor naastenliefde in nationale zin, om de gevolgen te bestrijden van crisisleed, zowel voor hen die midden in het leven staan als voor jongeren, die geen kans krijgen om aan de slag te komen.

De landen, die in de wereldoorlog gewikkeld waren, hebben voorzien in de noden van de oorlogsslachtoffers. Is er niet aanleiding naar middelen te zoeken om hetzelfde te doen voor de velen, die buiten hun schuld slachtoffers zijn geworden van de huidige economische omstandigheden?

Ik weet, dat de wil tot opbouw, uitgaande boven alle verdeeldheid, bij zeer velen aanwezig is.

Ik zou dezen allen willen vragen voor te gaan, en vooraan te staan, bij te verrichten werk in groot verband en nationale zin, teneinde metterdaad en met hun bezieling en voortvarendheid, het bewijs te leveren, dat dit moet en kan!

Sedert het uitbreken van de wereldoorlog is er veel op maatschappelijk en staatkundig terrein ontwricht en zijn ons door de omstandigheden, beperkingen van onze vrijheid opgelegd, waardoor ons geduld op menigerlei gebied op de proef is gesteld, want al verandert onophoudelijk het beeld van de toestand en daarmede ook de aard van offers, die van ons gevraagd worden, de onvrijheid is er niet minder om.

Deze prikkelbaar makende en benauwende toestand is oorzaak, dat goede eigenschappen wel eens in het gedrang komen, terwijl minder goede soms hun vrije loop nemen.

Het is overeenkomstig de beginselen der herbewapening om dergelijke verschijnselen van verwording niet met onverschilligheid voorbij te gaan, doch zich deze als gemeenschap en als volk aan te trekken, de handen uit de mouwen te steken, ten einde de vergroeiing uit te snijden.

Alleen de overtuiging van een geheel volk van de noodzaak van de door mij bedoelde opbouw, gevolgd door de eendrachtige poging daartoe, kan verval en ineenstorting voorkomen en een beweging in opgaande lijn doen ontstaan.

Ongetwijfeld zullen geen van u de hoge innerlijke waarde en de diepe betekenis ontgaan van zodanige vrijwillige en uit eigen overtuiging voortgekomen nationale daad van een vrij volk, dat in de grondslagen, waarop zijn staatbestel rust, het hechte fundament vindt, waarop het zich kan verjongen en vernieuwen.

Ik zoude in mijn taak tekort schieten, waar ik over de morele en geestelijke herbewapening spreek, die zo nauw samenhangt met de geestesgesteldheid van den enkelen mens, indien ik niet een enkel woord zeide over de **persoonlijke zijde dezer geestelijke krachtsinspanning.**

In de eerste oproep lezen wij, dat Gods levende geest elk volk van elk mens tot zijn hoogste bestemming roept. Deze geest beantwoordt ook de angstkreet, die de mens in zijne geestelijke ellende **en verlatenheid slaakt naar Gods nabijheid.**

Deze begeerte naar persoonlijk contact met God is wel nooit zo verbreid geweest als tegenwoordig, nu schier alles wegvalt waarop de mensheid eertijds meende te kunnen staat maken, en onzekerheid en onvastheid ons overal tegemoet treden.

Die persoonlijke verhouding, zonder welke geen innerlijke vrede mogelijk is en die ver uitgaat boven de hoogste scheidsmuren, onverschillig van welke aard deze mogen zijn, kenmerkt zich bij uitstek door waarheidszin, oprechtheid en eerlijkheid.

Ik zou dit met het volgende beeld willen verduidelijken.

Wij weten, dat er geen spleet zo klein is, of het zonlicht en de lucht, die wij inademen, dringen er door heen.

Op gelijke wijze banen Gods liefde en Gods geest zich een weg door de kieren van het bestaan van elkeen. Van elkeen, zonder uitzondering, onverschillig in welk werelddeel hij woont, of wat zijn overtuiging is of welke taal hij spreekt.

Staat ons allen deze ontzaggelijke doch tevens zo verblijdende en moedgevende waarheid helder voor ogen? Beseffen wij, dat zij het krachtigste cement is tussen mensen onderling en volken onderling?

Op deze waarheid berust nu de gedachte der herbewapening en het „draagt elkanders lasten".

Omdat velen mij gevraagd hebben naar mijn persoonlijk geloof en persoonlijke ervaring en mij herinnerd werd aan de woorden „Christ avant tout", die ik eens neer schreef, voeg ik ten besluite het navolgende nog hier aan toe.

De ervaring, die aan die woorden ten grondslag ligt, is mijn leidster geweest om tot bovenstaand inzicht te komen. Ik hoop aan die woorden „Christus voor alles" tot aan mijn laatste ademtocht trouw te blijven. Daartoe geve Hij mij de **kracht.**

Ik heb gezegd.

De Pauskeuze

HET CONCLAVE.

De vrolijke noot, waarover we een vorige keer al geschreven hebben, blijft telkens in de berichtgeving omtrent de Pauskeuze er boven uit schieten.

De voorspellingen omtrent de persoon van den toekomstigen Paus blijven nu achterwege; maar in ons blad van Woensdag hebben we even moeten wijzen op een bericht uit de telegrammen van de Beurs van de volgende inhoud: „dat de Kardinalen zich eerst zouden willen vergewissen of het mogelijk is, dat hun een ruimer aandeel zou gegeven worden in het Bestuur der Kerk..."

Deze formidabele nonsens voor hen die maar even op de hoogte zijn van het Bestuur der Kerk zal vermoedelijk wel ontleend zijn aan een Transocean-bericht van het propagandaministerie van Minister Goebbels. We ruiken er tenminste heel sterk het... „politiek Katholicisme" in!

We gaan thans over tot het vervolg van onze beschrijving van het conclave, wat Dinsdag as. zal beginnen. Zoals we reeds een vorige keer geschreven hebben, begint de dag van Dinsdag met het afnemen van de verschillende eden en de sluiting.

Op de morgen van de eerste dag, dus Woensdag a.s., komen dan de Kardinalen tegen 8 uur in de Paulijnse kapel bijeen; wonen de H. Mis bij van den Deken, ontvangen, indien zij zelf niet de H. Mis gecelebreerd hebben, uit zijn eigen handen de H. Communie en zingen het Veni Creator. Op de andere dagen wordt door de Sacristijn de conventsmis opgedragen, waarna telkens het Veni Creator gezongen wordt; De Kardinalen kunnen op die dagen de H. Mis privatim lezen op het uur, dat hun het best gelegen komt.

Na een kleine collatie te hebben genomen in hun eigen appartement, begeven zich de Kardinalen vergezeld van de conclavisten, om 10 uur naar de Sixtijnse kapel, die als verkiezingszaal is ingericht.

Boven het altaar is een violet baldakijn aangebracht, waaronder een gobelin afhangt, dat de nederdaling van den H. Geest voorstelt. Op de bovenste trede van het altaar, waar gedurende de stemming zes kaarsen brandden, staat de pauselijke zetel, waarop de nieuwgekozen Paus zal plaats nemen, om de eerste huldiging der kardinalen in ontvangst te nemen.

Langs de beide zijwanden staan de zetels der kardinalen, waarboven ook een kleine troonhemel is aangebracht en waarvoor een tafeltje staat met schrijfbehoeften, kaars en zegellak.

Voor het altaar staat een grote tafel, waarop een kelk en pateen, die dient voor **het opnemen der stemmen. In de hoek** staat een kacheltje, waarin de stembriefjes zullen worden verbrand. Daarnaast liggen in een kleine kamer de witte togen in drie maten reeds gereed voor den nieuwen Paus.

Als de sacristijn de hulp van God over de stemming heeft afgesmeekt, spreekt de Ceremoniarius het Extra omnes uit. Alle niet-kardinalen trekken zich dan uit de kapel terug, zodat de Kardinalen dan alleen overblijven, waarvan er een de grendel voor de deur schuift.

Tot de verkiezing kan dan worden overgegaan.

Deze kan geschieden:

Ofwel door **inspiratie**; wanneer n.l. de kardinalen als door ingeving van den H. Geest bij acclamatie iemand tot Paus uitroepen. Deze verkiezing zou echter ongeldig zijn, als niet alle Kardinalen er mede zouden instemmen, of als er tevoren enige afspraak zou gemaakt zijn, of als het conclaaf niet heel streng zou zijn afgesloten.

Of wel door **compromis**: waarbij n.l. de Kardinalen een overeenkomst aangaan om aan enigen uit hun midden (3, 5 of 7) de opdracht te geven uit naam van allen aan de Kerk een nieuwe Opperherder te geven. De tegenkanting van één Kardinaal zou echter reeds voldoende zijn om deze keus ongeldig te maken.

Of wel door **geheime stemming** op stembriefjes, wier formaat nauwkeurig is omschreven en wier inrichting de hoogste waarborgen biedt voor geheimhouding en tegen bedrog.

Ter wille van de controle moet elk stembriefje een motto dragen en een cijfer, alsmede de naam van den kiezer; om b.v. als een candidaat juist de vereiste twee-derde stemmenmeerderheid zou hebben verkregen te kunnen vaststellen, of die persoon misschien op zich zelf gestemd zou hebben.

Want voor de geldigheid van deze, thans gewone wijze van stemmen, wordt een meerderheid van minstens twee-derde der stemmen vereist, terwijl de stem van den gekozene zelf niet meetelt.

Vroeger bestond de mogelijkheid, dat de kardinalen terstond na het bekend worden der uitslag van een stemming door acces konden toetreden tot een candidaat, die minstens één geldige stem verkregen had. Daar dit acces echter veel moeilijkheden meebracht, heeft Pius X het vervangen door een nieuwe stemming, onmiddellijk 's morgens en 's middags aansluitend aan de juist gehouden stemming.

Men gaat dus over tot de verkiezing van een Paus door geheime stemming. Eerst wordt het **Stembureau** geconstitueerd; 3 Kardinalen worden aangewezen als stemopnemers, 3 andere als revisoren en 3 als stemopnemers bij de zieke Kardinalen die kamer moeten houden. Om geen tijd nutteloos te verliezen, kunnen deze Kardinalen terstond na de Deken van het H. College hun stem uitbrengen.

Als de Kardinalen hun stembiljet hebben ingevuld, komen ze een voor een volgens rang naar voren, het stembiljet in de uitgestrekte hand. Na een kort gebed **op de trappen van het altaar, richt de** stemmende Kardinaal zich op en zegt met luide stem: „Ik neem Christus, die mij zal oordelen tot getuige dat ik degene kies dien ik voor God meen dat gekozen moet worden." Hij legt daarna het biljet op de pateen en laat het zo in de kelk glijden.

Ondertussen hebben de drie Kardinalen-ziekenstemopnemers met een urn — die leeg was, zoals alle Kardinalen hebben kunnen constateren en die daarna gesloten werd en waarvan de sleutel op het altaar is neergelegd — zich naar de zieke Kardinalen begeven en hebben hun stem in ontvangst genomen. In de Sixtijnse kapel teruggekeerd, geven zij de urn aan de stemopnemers, die zich van het juiste aantal der stembiljetten overtuigen en deze bij de andere stemmen in de kelk voegen.

De stembiljetten worden dan door elkaar geschud, geteld, door alle 3 stemopnemers ingezien en luid voorgelezen. Iedere Kardinaal houdt aantekening voor zich zelf. De stembiljetten worden aan 'n snoer geregen opdat de revisoren nog eens zouden kunnen nagaan, of er geen vergissing was. De stemmen, die iedere candidaat gehaald heeft, worden opgeteld en het resultaat der stemming wordt kenbaar gemaakt.

Is de vereiste meerderheid van tweederde niet verkregen, dan wordt terstond overgegaan tot een tweede stemming. Is ook deze zonder resultaat, dan kunnen de Ceremoniarii wederom de Sixtijnse kapel binnenkomen en worden de stembiljetten verbrand, tegelijk met enige handen vol nat hooi, hetwelk de bekende **Sfumata**, een rooksignaal geeft; uit de lange schoorsteenpijp op het dak van de Sixtijnse kapel stijgt een zwarte rookwolk op, die voor de ontzaggelijke op het Pietersplein verzamelde menigte een teken, is dat door deze stemming nog geen resultaat is bereikt. Is de vereiste meerderheid wel verkregen, dan worden alleen de stembiljetten verbrand, zodat een licht-blauw rookwolkje uit de schoorsteen opstijgt.

's Middags heeft wederom eenzelfde plechtigheid plaats als 's morgens en de volgende dag opnieuw, totdat een Kardinaal de verlangde stemmenmeerderheid van twee-derde heeft verkregen en als Paus gekozen is.

Tussen de verschillende zittingen is het de Kardinalen geoorloofd elkander te bezoeken en hun inzichten te bespreken. Het is vooral bij deze samenspraken dat de candidaturen „rijp" worden.

Wat er gebeurt, wanneer eindelijk een der Paus-candidaten de vereiste stemmenmeerderheid heeft behaald, schrijven we in een volgend artikel.

De dingen zijn niet zo als ze schijnen:
De worm zit binnen 't lekker ooft,
Een levenskleur bedekt venijnen,
Hij doolt zeer licht, die licht gelooft.

Wees scherp in uw blik, maar zacht in uw oordeel.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Hoe weinig belangrijk het nieuws tegenwoordig is, blijkt wel uit de strijd die er in de bladen wordt gevoerd of Argentinië of bugo Slavië nu wel of niet de Franco-regering hebben erkend.

België heeft ook zonder veel omhaal een nieuw kabinet gekregen door bemiddeling van Minister Pierlot.

Franco heeft een zegevierende intocht gehouden in Barcelona, voorafgegaan door 70.000 Italianen en de conferentie te Londen over het Palestinavraagstuk wil niet vlotten. De Arabieren blijven staan op de toezegging van Engeland in 1916 van een onafhankelijke Arabische staat en de Joden blijven vasthouden aan de Balfour declaratie, dat Palestina voor de Joden is; en ten slotte wil Engeland zeker Haifa als oorlogshaven houden.

Dan heeft in de Ver. Staten weer een ander kopstuk van de regering (we weten niet het hoeveelste?) n.l. Vinson, voorzitter van de commissie voor maritieme zaken, zijn vrees geuit voor de totalitaire Staten. De vredesvoorwaarden van de dictatoren zijn niets anders als een Carthagische vrede en elke ontstoeting, aldus Vinson, betekent een onvoorwaardelijke overgave.

Het is voor Vinson maar gelukkig, dat er in de U.S. geen Beurs en Nieuwsberichten verschijnt, want dan zou hij zeker een uitschrobering gekregen hebben, even als wij, voor het zich bemoeien met de interne aangelegenheden van Duitsland!!!

In ons blad van 15 Febr. hebben we uitvoerig met een citaat uit de Maasbode, onze houding verdedigd. In herhalingen treden we niet!

Maar wanneer de Beurs meent, dat zij volstaan kan hare lezers voor te lichten omtrent Duitsland met enkel Transocean-berichten, d.w.z. de tendenzieuse berichten van het Propagandaministerie van Dr. Goebbels, dan achten wij het ons een strenge plicht om in alle ernst te wijzen op het afschrikwekkende voorbeeld wat Duitsland momenteel aan de wereld geeft:

We kunnen dit voor vandaag niet beter doen dan door een balans te geven zoals we die in „Ons Noorden" vonden van de zes jaren Nazibewind en wat er van de hooggestelde verwachtingen is verwezenlijkt.

Zeker, wat de uiterlijke macht van het Duitse rijk betreft, in invloed en aanzien naar buiten, is het sterk gegroeid en bekleedt het weer een heersende positie in de internationale politiek. Met een uiterste krachtsinspanning van heel het volk is een militair apparaat opgebouwd, waardoor niet alleen het smadelijke verdrag van Versailles volkomen geliquideerd kon worden, maar ook een nieuwe staatsmacht kon worden opgebouwd, waardoor de status quo ten gunste van Duitsland radicaal gewijzigd wordt.

Indien wij intussen de vraag zouden stellen, of het Duitse volk daardoor welvarender en gelukkiger is geworden, dan zullen zelfs de volbloed nationalisten deze vraag moeilijk bevestigend kunnen beantwoorden.

De economische toestand van het volk doet sterk herinneren aan de donkerste dagen uit de wereldoorlog. Toen was het de economische blokkade van de vijanden, welke deze nood over het Duitse volk bracht, thans is het de mislukte financiële en economische politiek van eigen leiders, die het volk in deze toestand heeft gebracht. Minister Goering heeft eens geroepen, dat het Duitse volk meer heeft aan kanonnen dan aan boter. Het valt zeer te twijfelen of het Duitse volk in zijn grote meerderheid dit woord onderschrijft.

Het was niet het minst sterke deel in de voortreffelijke en waardige rede van den Engelsen minister-president, toen hij met grote nadruk wees op het feit, dat hem zowel bij zijn bezoek aan Duitsland als aan Italië, overtuigend gebleken was, dat het volk geen oorlog wenst, maar zich hartstochtelijk uitsprak voor de vrede. De Duitse en Italiaanse pers mogen deze gevoelens niet vertolken, zij mogen en moeten slechts weergeven wat de politieke leiders naar binnen en naar buiten wensen uit te dragen. Maar dit is niet anders dan camouflage en met de werkelijkheid van de volksopinie hebben de dictatoren ook rekening te houden.

Hoe dit zij, kanonnen heeft het Duitse volk in deze 6 jaren voldoende gekregen, maar het lijdt gebrek aan boter, aan vet aan koffie, aan deugdelijk brood. Het lijdt aan ontbering op elk gebied, de woningtoestanden zijn erbarmelijk, de lonen laag, de arbeidstijd lang, het leven duur.

Militair maakt het volk een bloei door, maar geestelijk en cultureel was Duitsland nooit zo arm als thans. De Duitse kunst, op schier elk terrein, is in verval en trekt geen aandacht meer. De Duitse wetenschap, ook na de oorlog nog in een baanbrekende positie, laat niets meer van zich horen. Alles is onderworpen aan de staatsmacht en deze kent slechts één doel: „meer kanonnen en meer vliegtuigen". Alles is aan dit ene doel opgeofferd, de materiële en culturele welvaart, maar ook de geestelijke Duitse eer en Duitse trouw zijn wankelbare begrippen geworden. Concordaten, plechtig gesloten, worden dagelijks met voeten getreden. Een gegeven woord of belofte, niemand hecht er in Duitsland nog waarde aan. Het begrip „recht" is volkomen gedevalueerd. Wat de Staat eist en de Führer zegt, is het hoogste recht geworden. Menselijkheid en beschaving zijn ouderwetse begrippen geworden. We zagen dit bij de Jodenbehandeling en o.m. bij de lijkenschennis van twee grote tegenstanders als Mgr. Seipel en Dollfuss. Nooit was de afkeer in heel de wereld tegen Duitsland zo groot als thans. Neen tegenover de creditzijde van de kanonnen-post, staat niets dan nadelige saldi op elk terrein.

De zucht om door deze kanonnen roem te bereiken, heeft Duitsland gemaakt tot een kolossus maar een op lemen voet, die alleen nog door allerlei kunstige, technische manipulaties in stand gehouden kan worden, maar wie weet voor hoe lang nog? En over het godsdienstige leven, spreken we maar niet. Hoe treurig hier de toestand is, mag overbekend zijn.

Zes jaar geleden is het bolsjewisme in Duitsland weggevaagd. Inderdaad, maar niet te ontkennen valt, dat er tal van Duitsers zijn, die ondanks alles, dit regiem alleen in stand houden, omdat zij overtuigd zijn, dat met het ineenvallen van de nat. soc. Staat, het bolsjewisme onafwendbaar is. Het regiem van geweld onderdrukking en rechteloosheid, heeft een geest van haat gekweekt bij tallozen die de gunstige gelegenheid slechts afwachten om zich te wreken. Geen ongelukkiger volk is denkbaar dan het volk dat rechteloos is.

En dit is het Duitse volk volkomen.

Met het systeem van dwang en verklikkersdiensten, met concentratiekampen en een stelsel van in verzekerde bewaring stellen, wordt elk verzet, elke critiek, elke meningsvrijheid onderdrukt.

Dat dit op de duur tot een verbitterde uitbarsting moet leiden, leert elk begrip van logica en psychologie.

Er zullen weinigen zijn, die momenteel het Duitse volk benijden, ondanks de machtige positie van de Staat, die alleen berust op kanonnen en bajonetten.

Wel beklagenswaardig is een volk, dat in wanhoop en ellende een uitkomst zoekt in een regiem als Duitsland ons te aanschouwen geeft.

In dit opzicht zijn de 6 jaren nationaal socialistische praktijk in Duitsland wel voor iedereen een waarschuwing!

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

PROF. MR. DR. H.W.C. BORDEWIJK †

Begin vorige maand is ten zijnen huize in Groningen na een langdurige ziekte in de ouderdom van 59 jaar overleden prof. mr. dr. H. W. C. Bordewijk, hoogleraar aan de unversiteit te Groningen; een man, die op Curaçao wel herdacht mag worden.

Hugo Willem Constantijn Bordewijk werd 15 December 1879 te 's-Gravenhage geboren. Hij studeerde aan de universiteit te Leiden in de rechtswetenschappen. In 1905 promoveerde hij aldaar cum laude tot doctor in de staatswetenschappen op proefschrift: „Rechtspersoonlijkheid der Nederlandse koloniën" en in 1906 aan dezelfde universiteit tot doctor in de rechtswetenschappen.

Achtereenvolgens bekleedde hij verschillende functies, tot hij in 1910 commies ter directie van de landbouw werd, waar hij o.m. de Landarbeiderswet voorbereidde. In 1913 werd dr. Bordewijk benoemd tot docent aan de rijkshogere land-, tuin- en bosbouwschool te Wageningen, welk ambt hij aanvaardde met een rede over: „Het agrarisch recht in zijn tegenwoordige stand". Toen deze instelling in 1918 tot landbouwhogeschool werd verheven, volgde zijn benoeming tot hoogleraar aan deze school. In hetzelfde jaar werd prof. Bordewijk benoemd tot hoogleraar in de staatshuishoudkunde en statistiek; met een rede over Economie en behoefte" aanvaardde hij dit ambt.

Verschillende publicaties zijn van zijn hand verschenen, t.w. „Ontstaan en ontwikkeling van het staatsrecht van Curaçao" (1911), „Handelingen over de regeringsreglementen Suriname en Curaçao" (1914), „War finances in the Netherlands" (1918—1922), „The costs of the war" in opdracht van het Carnegie Endowment for international peace (1928), ook in het Frans verschenen (1931); „De theorie der belastingen en het Nederlandse belastingwezen (1930), „Theoretisch-historische inleiding tot de economie" (1931), „Grondbeginselen der economie 1933" (2de druk 1937), Leerboek der landhuishoudkunde 1936—'37.

De ontslapene was ridder in de orde van de Nederlandse Leeuw.

EINDE DER DUITSE KATHOLIEKE PERS.

De Osservatore over het verdwijnen van de „Germania".

De Osservatore Romano wijdt een korte beschouwing aan het verdwijnen van het Duitse Katholieke blad „Germania". Zij critiseert het afscheidswoord van den heer Von Papen, volgens hetwelk na de overwinning van het nationaal-socialisme de „Germania" zich in dienst had gesteld van het daadwerkelijke Christendom en de nieuwe tijden.

Zij onderschrijft hetgeen „Das Vaterland" van Luzern opmerkte: „De oude Germania was reeds lang dood".

De heer Von Papen, die haar thans een niet zeer edele necrologie wijdt, heeft reeds van het eerste moment van het nationaal-socialisme af aan haar ondergang gewerkt.

Van katholiek gezichtspunt uit is dit einde gelukkig te noemen. Men zal nu niet langer meer misbruik kunnen maken van de goede naam van een eenmaal groots katholiek dagblad.

De Osservatore Romano meent, dat het einde van het vroegere blad de „Reichspost" voor de „Germania" reeds een aankondiging inhield. De „Germania" werd door Berlijn [illegible] in dienst van de strijd tegen het geloof, dat zij eerst zo moedig verdedigde.

Verscheen er nog eens een gewrongen commentaar, dan beduidde deze niet meer dan de poging om de door Von Papen genoemde synthese tussen nationaal-socialisme en katholicisme tot stand te brengen, maar was dit veeleer een niet te onderdrukken kreet van het hart en de rede tegen de krankzinnige poging een synthese tot stand te brengen tussen het christendom en het anti-christendom.

De Osservatore Romano vergelijkt wat de „Germania" de laatste jaren schreef met de sporen, die de gesneuvelden achterlaten, wanneer zij van het front worden weggedragen. De naam van de „Germania" staat onbevlekt geschreven in de historie van het Rijk van Christus.

CURACAO.

LIJDENSMEDITATIE. IN DE NEDERLANDSE TAAL IN DE CATHEDRALE KERK TE OTRABANDA.

A.s. Maandag, 27 Februari, 's avonds om 8 uur, zal in de Cathedrale Kerk te Otrabanda, LIJDENSMEDITATIE gehouden worden IN DE NEDERLANDSE TAAL door den Weleerw. Pater A. VAN DER MEER.

En verder IEDERE MAANDAG AVOND om 8 uur gedurende de VASTEN-TIJD.

CURAÇAO EN ALOË.

We hebben op Curaçao nog een aloëcommissie; waarvan we echter in maanden niets meer gehoord hebben.

Daarom doen we niet bijzonder genoegen mededeling van een ontvangen artikel over bovenstaand onderwerp van den Heer P. Cohen Henriquez. Mogelijk dat dit aanleiding is om genoemde commissie tot nieuwe activiteit aan te sporen.

De Hr. P. Cohen Henriquez heeft in het Pharmaceutisch weekblad No. 2 1939 een zeer lezenswaardig artikel geschreven over: „Is verbetering van de aloë-idustrie in Ned. West-Indië mogelijk?"

In zijn studie komt de Hr. Cohen tot de volgende conclusies:

1. Er schijnen aanwijzingen te bestaan, dat men in Zuid-Afrika pogingen in het werk wil stellen, om de kwaliteit van de aldaar bereide aloë op te voeren. Wil Curaçao zijn geprivilegeerde positie als aloë-leverancier behouden, dan lijkt het geraden, dat niet te lang gewacht wordt met het nemen van adequate maatregelen.
2. Het instellen van een keur op het gerede product met behoud van de tegenwoordig toegepaste bereidingswijze kan het beoogde resultaat niet opleveren.
3. Aan het instellen van een centrale aloë-kokerij, zoals van verschillende zijden voorgesteld, kleven zeer belangrijke bezwaren.
4. Indien de mededelingen van de verschillende gezaghebbende autoriteiten op pharmakognotisch gebied betreffende winnen van aloë-hars door indampen van het sap door zonnewarmte juist zijn, schijnt het op de weg van het Curaçaose gouvernement te liggen, de geleidelijke invoering van deze methoden in Curaçao in de hand te werken.
5. De onder 4. aanbevolen methode bezit ten opzichte van de tegenwoordig gevolgde, behalve dat zij een gemakkelijke controle van het product mogelijk maakt (in een centrale pakkerij), nog andere belangrijke voordelen; de practische bezwaren zouden door proefnemingen opgespoord moeten worden.
6. Bij invoering van de onder 4. bedoelde methode zou de uiterst ruïneuze roofbouw op de beplanting belangrijk ingeperkt worden.
7. Het lijkt zeer nuttig, allereerst door nauwgezet documentair onderzoek en daarna door proefnemingen meer teweten te komen omtrent: a) de „Crown-aloë en de oorzaak van haar verdwijnen uit de handel; b) de mogelijkheid, door persen, extractie of anderzins de opbrengst te vergroten; c) de mogelijkheid, de afval van aloë-bladen verder te verwerken.

DE MARINIERS UIT HUN ELEMENT.

Nadat reeds in Januari de bemanning van de „Gelderland" in twee ploegen een bezoek gebracht had aan Hato, hebben j.l. Zondag ook de Mariniers een uitstapje naar het Vliegveld gemaakt; een deel van de bezoekers heeft het niet bij een bezoek aan het veld gelaten, maar zocht het hoger op.

De Vereniging „Onze Vloot" bood Circa 50 man van het ons, Curaçaoënaars zo na aan het hart liggend corps nam aan de tocht deel, terwijl 26 hunner een rondvlucht maakten boven Curaçao tegen speciaal voor deze gelegenheid gereduceerd tarief. „Onze Vloot" zorgde voor verversingen en evenals bij vorige dergelijke gelegenheden had het geheel een zeer geanimeerd verloop.

Behalve de staf der K.L.M. was ook aanwezig de plaatselijk Militair Commandant, Kapitein Van Langeveld, die vergezeld was door zijn echtgenote.

Voordat ieder weer huistoe ging dankte de Kapitein Van Langeveld namens de manschappen met enige vriendelijke woorden van waardering aan het adres van de K.L.M. en de actieve plaatselijke afdeling van „Onze Vloot", de verzekering gevende, dat allen een heel prettige middag hadden gehad.

TWEEDE WEDSTRIJD COSTA RICA—CURAÇAO

om de Milton Maduro-Beker.

Curaçao wint verdiend met 2—1

De tribunes zijn al helemaal bezet als Z. Exc. Gouverneur Wouters, vergezeld van zijn adjudant, om 10 minuten voor half vijf wordt binnengeleid door de heren Voorzitters van de C.B.L.O. en C.V.B. en door den heer F. Leer, vertegenwoordiger van het elftal uit Costa Rica. Op de eretribune merken we op de Consul van Costa Rica, de heer Milton Maduro, [illegible] en Langeveld, be-[illegible] de C.B.L.O. en C.V.B.; vele heren zijn vergezeld van hun dames.

De muziek van Scherpenheuvel zorgt voor de vrolijke stemming tot dat om half vijf de beide elftallen het veld opkomen en zich opstellen voor de eretribune. Nadat Scherpenheuvel de volksliederen heeft gespeeld stormen de spelers het veld op; Costa Rica in blauwe broek en blauw-rood getreepte trui en Curaçao in oranjetrui met zwarte broek.

Aanvoerder Gimenez raadt goed en kiest met niet sterke wind mee te spelen. Dan stellen de elftallen zich als volgt op:

Curaçao:

Vos
Maduro Hollander
Sentiago Bloemendaal Leonora
Ramirez Oostlander Bosch Nahar Rondijk

O

Gimenez Varela Vignets Rojas Valerin
Rojas Bolañez Gòmez
Silva Tellini
Calleja

Costa Rica:

Het dochtertje van de heer Milton Maduro doet de uittrap.

De eerste minuten blijft de bal op het middenveld, maar dan gaat Curaçao tot de eerste aanval over. Oostlander geeft mooi aan Ramirez, een afgemeten voorzet, Nahar kopt, maar de bal scheert over zijn hoofd.

Dan moet Vos tweemaal ingrijpen. De midvoor van de gasten krijgt een kans [illegible] van dichtbij tegen het been van [illegible]

Een heel gevaarlijke aanval van Curaçao; jammer Rondijk heeft te veel tijd nodig. Dan even een snelle aanval van Costa Rica, maar weer zit Curaçao voor het doel van de gasten. Oostlander doet mooi werk, speelt fijn met Ramirez samen.

Sentiago laat Giminez weer eens helemaal onafgedekt, maar verder dan onze halflinie komt Costa Rica niet. Hands; Leonora neemt de vrije trap, een hoekschop voor Curaçao. De hoekschop wordt door Rondijk goed genomen, Bosch kogelt naast.

Callega trapt uit. Bloemendaal krijgt de bal, geeft aan Oostlander, deze geeft een afgemeten voorzet, Nahar plaatst zuiver in, maar Callega redt schitterend.

Curaçao blijft gevaarlijk. Een mooie aanval: van Oostlander naar Nahar, naar Bosch, deze schiet over. Bloemendaal valt op door zijn mooi opstuwen van de voorhoede.

Dan een uitval van Costa Rica, goed samenspel van de voorhoede, Valerin geeft een mooie voorzet, Vignets schiet in het zijnet. Maar alweer is Curaçao terug. Nahar geeft aan Ramirez; hoekschop voor Curaçao. De hoekschop wordt zuiver genomen, Nahar kopt in, Callega redt.

Nu komt een periode van vrij gelijkopgaand spel met Costa Rica iets meer in de aanval, de gasten zijn door het te korte spel niet erg gevaarlijk. Twee mooie aanvallen lopen dood op buitenspel.

Dan opeens krijgt Rojas de bal, geeft een zuivere pass achter Maduro om, Vignets staat klaar en schiet van dichtbij, onder de vallende vos door, in.

Costa Rica leidt met:

1—0.

Er is nog 5 minuten van de eerste helft te spelen.

Na de aftrap is Curaçao even in de aanval, maar dan komt Costa Rica opzetten. De gasten houden hun spel te veel in de breedte, komen daardoor meestal niet verder dan Hollander en Maduro. Nog altijd zit Costa Rica voor ons doel, als scheidsrechter Elfrink voor „rust" blaast.

Na de rust heeft Costa Rica de uittrap. De gasten komen echter niet verder dan onze halflinie, of Curaçao zit alweer voor hun doel. Van Rondijk naar Nahar, deze passeert twee spelers, een ver schot, naast. Dan een schot van Bosch, Callega laat de bal glippen; hoekschop voor Curaçao. Rondijk neemt de hoekschop goed, Bosch kogelt 1 d.m. over de dwarslat.

Bloemendaal heeft de bal, zwenkt naar rechts en plaatst mooi voor doel, Nahar schiet meteen in, maar Callega redt schitterend. Tellini en Silva werken hard; vooral Tellini speelt prachtig. Oostlander valt op door zijn mooi plaatsen.

Daar: vrije schop voor Curaçao door ongeoorloofd spel van Bolaños, even buiten het strafschopgebied.

Bosch neemt de kick. Goal!

1—1.

Costa Rica heeft al afgetrapt, maar weer is Curaçao terug. Bosch schiet over. Oostlander zwoegt en verzet bergen werk; schept kansen voor zijn medespelers.

Even een uitval van Costa Rica; verder dan Bloemendaal komen de gasten niet, of daar zit Curaçao weer voor hun doel. Nahar schiet in het zijnet. Weer een uitval van Costa Rica. Oostlander haalt de bal terug, geeft aan Ramirez, een afgemeten voorzet; Bosch, Nahar, Oostlander lopen in; Silva kogelt in de verwarring enkele d.m. naast zijn eigen doel. Dan staat Rondijk buitenspel.

Costa Rica doet een snelle uitval en Vos plukt een afgemeten voorzet van Valerin uit de lucht. De gasten blijven voor ons doel. Een mooie aanval van de linkerwing, Vignets en Rojas staan buitenspel.

Daar heeft Sentiago de bal, geeft over aan Nahar, deze zwenkt helemaal naar de rechtervleugel, passeert twee, drie spelers, geeft aan Ramirez, een voorzet en Nahar schiet van dichtbij in. Curaçao leidt met:

2—1.

20 minuten van de tweede helft zijn verstreken.

Na de aftrap een vrij gelijkopgaand spel. Vos vangt al gauw een voorzet van Varela. Aan de andere kant een schot van Ramirez dat tegen de dwarslat over springt. Dan houdt Vos een hard schot van Varela mooi. Oostlander brilleert! vormt de verbinding tussen midden- en voorlinie. Maar langzaamaan krijgt Costa Rica een overwicht. Een mooie aanval van de rechterwing; buitenspel. Dan schiet Gimenez in het zijnet.

Costa Rica wordt steeds gevaarlijker, terwijl onze voorhoede uitgespeeld lijkt. Niet te verwonderen ook!

Weer een goed opgezetten aanval van de gasten, mooi wordt er samengespeeld. Een fel schot van Valerin, Vos pikt de bal onder de lat weg. Dan weer eens een uitval van Curaçao; buitenspel van Ramirez. Alweer komt Costa Rica gevaarlijk opzetten, maar daar snerpt het fluitje van scheidsrechter Elfrink en heeft Curaçao verdiend met 2—1 gewonnen.

De bekeruitreiking.

Even voor het einde van de wedstrijd was het publiek, door middel van een luidspreker, verzocht niet voor de eretribune samen te dringen, maar rustig ieder op zijn eigen plaats te blijven wachten; daar zo alles toch te verstaan zou zijn.

De beide teams stellen zich dan voor de eretribune op en neemt eerst de heer E. Goilo, voorzitter van de C.V.B. het woord. Spreker, die zijn rede in het Nederlands en daarna in het Spaans houdt, roemt het faire spel en de sportiviteit van de spelers. Tevens dankt hij Gouverneur Wouters voor zijn aanwezigheid en daarna allen die tot het slagen van de wedstrijd hebben meegewerkt.

Vervolgens houdt de consul van Costa Rica, de heer Milton Maduro, een rede in het Spaans. Spreker zegt, dat deze wedstrijden kunnen meewerken tot het verstevigen van de vriendschapsbanden tussen beide landen. Hierna rijkt het dochtertje van den heer Maduro de beker uit aan de aanvoerder van het Curaçaose team.

Tot slot komt de heer F. Leer, vertegenwoordiger van het elftal uit Costa Rica, voor de microfoon en roemt hij het sportieve spel en de goede ontvangst van de gastheren.

Dan hoort ook deze mooie sport-middag tot het verleden en verlaat Z. Exc. de Gouverneur het terrein uitgeleide gedaan door de heren Voorzitters van de C.B.L.O. en C.V.B.

En nu tot slot een pluim voor Jan Publiek!

Zeg Jan, weet je nog toen de Surinaamse voetballers hier waren geweest en je in de „Amigoe" zo'n fijne pluim kreeg van S.R.

Natuurlijk weet je dat nog! Wat een vraag ook, hè?!

Nu Jan, je hebt je weer schitterend gehouden! En dat zeggen de gasten ook!

Dat kunnen jullie nog niet weten. Er is immers nog een wedstrijd te spelen... zegt je misschien.

Och kom Jan, daar meen je niets van! gebeurde, toen de midhalf van de tegenpartij zich weer eens vergat en een van jou jongens zo heel unfair in de rug duwde?

Toen bromde je even; héél boos!! (Ik heb zelf ook meegebromd, hoor Jan.) Maar toen kwam ook meteen je „betere ik" en die riep: „sssss!" Ik hoorde het héél duidelijk!

Ja, toen was je meteen zó stil, net alsof er helemaal niets gebeurd was!

Bravo!!

En daarom wéét ik, Jan, dat je je morgen net zo goed houdt.

Ik zou zeggen: nog beter! Maar dát kan niet!

J. S.

ENIGE MEDEDELINGEN OVER DE POST, VERVOERD VAN NEDERLAND NAAR DE UNIE VAN ZUID-AFRIKA EN TERUG TUSSEN 6 EN 31 DECEMBER J.L. DOOR DE K.L.M. DOUGLAS PH-ALR REIGER (DINGAANSVLUCHT).

Deze speciale post is in vele opzichten een philatelisten-mail geweest, welke er zeer toe bijgedragen heeft de vliegkosten te dekken. Om een denkbeeld te geven van de ten vervoer aangeboden post, moge de publicatie van de volgende gegevens dienen.

23.173 stuks, wegende 138 KG werden vervoerd van Nederland naar de Unie 208 KG werden met het vliegtuig meegegeven van de Unie naar Nederland; van dit gewicht maakten 16.716 stuks de reis mede in beide richtingen 11.505 stuks werden van de Unie verzonden, hetwelk een totaal geeft van 28.221 stuks.

Een vrij grote hoeveelheid hiervan was afkomstig van andere landen dan Nederland: 56 andere landen droegen bij welke in totaal 10.398 stuks leverden.

EINDVERANTWWOORDING NATIONAAL DEFENSIE FONDS.

Vorig totaal	f	12651.41
B. F. K. L. (Rectificatie)	„	2.50
La Prensa (Rect.) minus	„	10.—
P. H. v. D.	„	10.—
C. H.	„	10.—
S. W. C.	„	25.—
J. E. M.	„	25.—
G. J. J. W.	„	100.—
S.	„	5.—
S.	„	5.—
B.	„	25.—
G. & Co.	„	10.—
D. & Co.	„	25.—
J .C.	„	5.—
A. J. de W.	„	5.—
J. S.	„	5.—
C. v. G.	„	5.—
Bot. Juliana	„	10.—
Botica Emma	„	10.—
C. H.	„	25.—
S. P.	„	25.—
Al. Ned. Verb.	„	500.—
I. S. G.	„	10.—
S.	„	5.—
J. G.	„	15.—
R. S.	„	50.—
Vrijw. Korps	„	250.—
V. C.	„	50.—
M. E.	„	20.—
M. D. C.	„	10.—
Club Curaçao	„	4029.—
E. F.	„	75.—
N. N.	„	75.—
Inzameling Aruba	„	3000.—
Casa Cohen	„	100.—
Loterij opbrengt	„	35733.92
20/2/39 Totaal ontvangen	f	56856.83

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Aan den veldwachter op Bonaire O. E. Booi is met ingang van 1 Mei 1939 eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend onder toekenning van pensioen.

S. E. Hosé is benoemd tot tijl. schrijver en werkzaam gesteld ten kantore van den Directeur van de Lands Radio en Telefoondienst alhier.

De Gouvernements-Secretaris,
Gronemeyer.

B. VAN DER VEEN ZEPPENFELDT †.

Gisteren is na een langdurig lijden overleden den Heer Bernard van der Veen Zeppenfeldt.

In de laatste jaren reeds had de Heer Zeppenfeldt zich teruggetrokken uit zijn werkzaamheden en uit de talrijke officiele en semi-officiele lichamen, waarin hij zitting had.

Vooral het katholieke leven heeft in hem een groot kampvechter verloren en toch was de Hr. Zeppenfeldt van nature een zeer vreedzaam mens, die dan ook geen vijanden had.

Bijna 25 jaren heeft de Heer Zeppenfeldt zitting gehad in de vroegere Koloniale Raad en daar de belangen van het katholieke volksdeel verdedigd. En drie maanden voor het beëindigen van dit jubileum nam hij zijn ontslag, juist om zich aan een verdiende hulde bij gelegenheid van zijn jubileum te onttrekken.

Toen de Heer Z. in de Raad kwam, was het nog van achterstelling der katholieken. En met een of twee medeleden slechts moest de Hr. Zeppenfeldt ieder jaar naar voren komen om verhoging van subsidie, die door de Raad zo goed als steeds geweigerd werd. Alleen bij het opperbestuur in Nederland kreeg de Hr. Z. gehoor.

Nog een merkwaardigheid mogen we hier wel vertellen, die de bescheiden man zelf wel nooit heeft medegedeeld, maar welke we toch menen ontdekt te hebben.

Toen de Commissie Staal de opdracht kreeg voor herziening van het Curaçaose regeringsreglement, werd ook aan een viertal leden van de toenmalige Koloniale Raad om advies gevraagd. De Heer Zeppenfeldt was een dier vier.

Deze adviezen hebben we in het jaar dertig gepubliceerd, zouden noemen van namen even voordat het ontwerp wet op de nieuwe Staatsregeling werd gepubliceerd. Merkwaardig was nu wel de bijzondere overeenkomst tussen het advies van den Heer Zeppenfeldt en het ontwerp met de memorie van toelichting. Hele stukken uit het advies van den Heer Zeppenfeldt van 1922 waren in het ontwerp wet letterlijk overgenomen.

Een beter bewijs voor de goede kijk van zaken van den overledene is niet te geven.

Jammer alleen dat zijn adviezen in Nederland meer waardering vonden als in Curaçao.

Z.H. Paus Pius XI benoemde deze strijder voor de Katholieke Zaak tot Ridder in de Orde van den H. Gregorius de Grote.

Het moet voor den Hr. Zeppenfeldt toch [illegible] geweest, dat hij de gelijkstelling van onderwijs, waarvoor hij zo lang gestreden heeft, tenslotte toch zag ingevoerd: niet minder dat zijne adviezen gegolden hebben bij de invoer van de nieuwe wet op de Staatsregeling van Curaçao.

De Hr. Zeppenfeldt heeft de goede strijd gestreden. Met 'n nunc dimittis kon hij zijn zich aan den Schepper terug geven.

Moge deze daar de eeuwige rust vinden en het Eeuwige Licht hem verlichten.

ONDERSCHEIDING.

Tijdens het bezoek van H. Ms. Johan Maurits van Nassau in Venezuela, werd door H. Ms. gezant aan den Venezolaanse Minister van Oorlog Isaias Medina, het Grootkruis overhandigd van de Orde van Oranje Nassau.

BEDRIJFSONGEVALLEN.

Bij een bedrijfsongeval op het C.P.I.M.-terrein liepen de arbeiders N. en B. zodanige verwondingen op, dat zij ter verpleging moesten worden opgenomen in het Sint Elisabethsgasthuis alhier. Naar de oorzaak van het ongeval wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

Bij een bedrijfsongeval op de Isla werd de 31-jarige Portugees O. zodanig verwond dat hij even daarna aan de bekomen verwondingen overleed. Naar de oorzaak van het ongeval wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

AANRIJDINGEN.

Bij een aanrijding in de Bredestraat (O.Z.) tussen een personenauto en een jongen, liep de jongen zodanige verwondingen op, dat hij ter verpleging moest worden overgebracht naar het Sint Elisabethsgasthuis alhier. Naar de juiste toedracht van het gebeurde wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

Bij een aanrijding tussen een luxe-auto en een voetganger op de weg rond het Schottegat, ter hoogte van Morgenster, werd de voetganger vrij ernstig aan het hoofd verwond. Hij is ter verpleging opgenomen in het hospitaal alhier. Naar de oorzaak wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

Op Maandag j.l. heeft er op de weg naar Caracasbaai, ter hoogte van de Politiewacht Dominguito, een aanrijding plaats gehad tussen een truck en een personenauto. Een aantal personen werden licht gewond. De materiele schade was aanzienlijk. Naar de oorzaak wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

Filmbespreking.

VIER DOCHTERS (Roxy).

De vier vrouwelijke leden van een muzikaal milieu hebben ieder hun eigen toekomstverwachtingen. Twee zijn er al half en half verloofd, als een jonge componist, Felix, zijn intrede in het gezin doet. Op hem worden eigenlijk alle vier de dochters verliefd, doch als hij zich verloofd met de jongste van hen, besluiten ook de beide andere paren te gaan trouwen en alleen de vierde dochter heeft liefdesverdriet. De componist brengt een vriend in huis, een beroepspessimist, die meent dat hij voor het ongeluk geboren is en drank zij zijn zwartgalligheid ook niets presteert in het leven. De sympatie en het medelijden, waarmede de jongste der zusters hem behandelt, groeien uit tot een onmisbaarheid, zó dat het meisje zelf gaat menen, dat zij hem alleen kan en moet helpen. Zij trouwt met hem, ondanks haar verloving met Felix. Het blijft echter misère tussen hen en op een kerstavond thuis bijeen, worden zij dat zich bewust.

De pessimist in zijn opgewondenheid en levensmoeilijkheden bezorgt zich een auto-ongeluk, waarvan hij sterft.

Ofschoon de verhapte zelfmoord niet erg verkwikkend is, is de film goed: spannend, dramatisch en toch weer niet één brok somberheid! Integendeel, sterk afwisselend en uitstekend geregisseerd en goed gespeeld.

„THE TEXANS" (Cinelandia).

De film heeft de Amerikaanse burgeroorlog tot achtergrond en het is wel opmerkelijk voor een product uit Hollywood, dat de [illegible] de kant der Zuiderlingen is. De Noordelijken, de „Yankees" worden over de hekel gehaald, hun chef verkeert voortdurend onder de invloed van alcohol, in welke ogenblikken hij bij voorkeur nieuwe belastingen creëert. Als hij dan wederom een dollar belasting wil heffen van ieder stuk vee, in Texas te vinden, gaat Joan Benett, een fikse jongedame en eigenaresse van tienduizend stuk vee daarmede absoluut niet accoord en geholpen door den cowboy Randolph Scott drijven zij de kudden de Mexicaanse grens over, en vervolgens naar een Amerikaanse prairie-stad, waar zij verkocht wordt aan een spoorwegmaatschappij, die behoefte heeft aan voedsel voor de wegwerkers.

Joan is aanvankelijk verloofd met een Zuidelijken hoofd maar gaat onder de bedrijven door van den cowboy houden. Voorts blijft zij er in het wilde westen steeds uitzien alsof zij zó uit een kapperswinkel is gestapt, maar dat doet minder ter zake dan de trek van de kudde, een tafereel dat meermalen in een film is opgenomen, maar wellicht nooit zó groots.

De pioniers hebben te kampen met noodweer, met sneeuw- en zandstormen, met prarie-branden en Indianen op oorlogspad.

May Robson geeft een kostelijk type van oude pionierster, die gevaar, koude en ontbering trotseert met het gemak van een buffel en water drinken iets ongehoords vindt.

Ook de andere typen zijn goed uitgebeeld en het geheel is een Wild-West film op haar best.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs en Nieuwsb.

Nabij Montsfoort is de auto van minister de Wilde in botsing gekomen met een andere wagen. Zowel minister de Wilde als de andere inzittende, de Heer van Lynden, kregen snijwonden aan het voorhoofd, terwijl de Heer de Wilde eveneens een rib brak. Beiden werden naar het ziekenhuis Bronove vervoerd, waar d hoofdwonden werden gehecht. De toestand van beiden is gunstig.

Uit Caracas wordt gemeld dat de werken voor de verbetering en de uitbreiding van de havenwerken te La Guaira na inschrijving zijn toegewezen aan de Nederlandse firma ten Breejen van den Bout, te Berg en Dal. Het werk, dat waarschijnlijk drie jaar in beslag zal nemen, wordt begroot op 14 millioen gulden.

Alle ingenieurs, het technisch en opzicht houdend personeel zullen uit Nederland worden gerequireerd.

De regering verstrekte aan Wilton Feyenoord en aan de Rotterdamse Droogdok maatschappij elk opdracht tot bouw van een kruiser van 8350 ton. De machines worden geleverd door de maatschappij de Schelde. De proefvaart van de eerste kruiser zal plaats vinden in September 1941, van de tweede aan het eind van 1941. De snelheid zal 33 mijl bedragen, de bewapening bestaat uit 10 kanonnen van 15 c.M. Verder zullen zij zes torpedolanceerbuizen bezitten en een catapult voor twee vliegtuigen.

Naar Reuter meldt, heeft de Nederlandse regering besloten om de Spaans Nationalisten de jure als de Spaanse regering te erkennen.

Uit Washington wordt gemeld, dat in 1938 Nederland en zijn gebiedsdelen de grootste afnemer is geweest van de Amerikaanse vliegtuigindustrie, met bestellingen ten bedrage van 12 millioen dollar.

Het Nederlandse elftal, dat morgen 26 Februari tegen Hongarije zal uitkomen, zal bestaan uit: Van Male, Bromvliet, Caldenhoven, Stam, Anderiessen, Schubert, Draeger, van der Veen, Vente, Smit en de Harder Jr. Nieuwe spelers zijn Schubert en Bromvliet uit Ajax en Stam uit VUC. Aanvoerder is Anderiessen.

Schepenlijst over de maand Februari 1939.

25	Duitsch	Sesostris	La Guaira	New York
26	„	New York, Will'stad	La Guaira	New York
26	Eng.	Governor	prt. Cabello	„
27	Noor.	Vestvangen	Cd. Trujillo	prt. Cabello
27	Eng.	Laconia, Will'stad	Trinidad	Cristobal
27	Duitsch	[illegible]	prt. Cabello	prt. Colombia
27	Fransch.	Wyoming	Havre	Colon
28	Amk.	Santa Elena	New York	La Guaira.

K
KRO
O

Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28 m.
19.24 — 20.24 Curaçaotijd
Zondag, 26 Februari 1939.

1. Wilhelmus — Opening
2. Gramofoonmuziek
3. „De gemeenschapsgedachte in het dagelijkse leven
   door Pater H. Laarveld S.M.
4. Gramofoonmuziek
5. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost
   door Paul de Waart
6. Eventueel Vaderlandse Kroniek
7. Gramofoonmuziek.

Koloniale uitzending van K.R.O.
Via PHI. op Golflengte 25.57 M.
9 — 10 uur Curaçaotijd.

1. Mars
2. De Film in Nederland
   door A. van Domburg
3. Gramofoonmuziek
4. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost
   door Paul de Waart
5. Eventueel Vaderlandse Kroniek
6. Gramofoonmuziek.

GENERAAL FRANCO'S ECHTGENOTE.

De vrouwen van de leidende persoonlijkheden in de wereld spelen een rol van steeds groter betekenis in de aangelegenheden der verschillende naties, waartoe zij behoren; en een land is dubbel gelukkig te prijzen, wanneer zijn nationale leider een vrouw heeft, die zijn werk kan aanvullen, door zich te wijden aan die werkzaamheden, welke het best door een vrouw kunnen verricht worden. We zien dat thans in China, waar mevrouw Chiang Kai Shek in haar eigen sfeer opbouwend werk verricht, dat een waardige plaats inneemt naast dat van den Generalissimus zelf. Wijl de meest bladen angstvallig vermijden om iets te publiceren, wat gunstig is voor Generaal Franco, krijgen we weinig te horen over zijn vrouw, lezen we in „The Rock".

Een Australische dame, miss Cathleen McDonnell, kan ons enige bijzonderheden over haar persoon meedelen. Op een reis door Spanje vond zij gelegenheid, Senora Carmen Franco te ontmoeten, en zij gaf het volgend verslag van het onderhoud aan de „Record" het Katholiek blad van haar geboorteplaats Perth:

De echtgenote van den Generalissimus bekleedt op het ogenblik de unieke positie die de Koningin inneemt in Engeland, en mrs. Roosevelt in de Verenigde Staten. Het ontbreken van een koninklijke titel doet niet de minste afbreuk aan de waardigheid en de verantwoordelijkheid van haar positie, als eerste vrouw van het land.

Het was wel een heel bijzonder voorrecht, dat mij vergund werd een onderhoud te hebben met Senora Franco. Bij mijn aankomst te Burgos begaf ik me naar den minister van Buitenlandse Zaken, en gaf mijn wens te kennen haar te ontmoeten. Het zou heel wat moeite kosten, om dit verzoek toegestaan te krijgen, want geen enkele vrouw in heel Spanje is zo met werk overladen, als mevrouw Franco. Maar Senor Merry del Val beloofde me alles te doen wat hij kon, en dat heeft hij gedaan.

Niet ver buiten de stad ligt de woning van den Generalissimus achter een hoge muur verscholen, en staat er beschut door hoge bomen en tuinen.

Soldaten bewaken de hoofdingang, en ge moet een ogenblik wachten om uw paspoort te presenteren. Dan leidt een pad u naar een indrukwekkende stenen trap, weer komt ge voorbij meerdere wachten in uniform, tot ge eindelijk een prachtig vertrek binnentreedt uit de tijd van Louis XIV. Senor Merry del Val begeleidde me, en fungeerde als tolk.

Ik had wel een uur lang in dit interessante vertrek willen wachten, maar na slechts enige ogenblikken trad de Senora binnen, een heerlijke verschijning, in haar zwarte pelerine, gelijk ook heel haar toilet was, en in dit vertrek van rose en gouden kleurschakeringen droeg dit er nog meer toe bij, om haar brunette charme te verhogen. Donkere ogen, die tintelden wanneer ze spreekt, glanzend, zwart haar, een innemend voorkomen, en een slanke figuur, — dat hoogste ideaal der moderne vrouw!

Ongetwijfeld, Senora Carmen Polo Franco is een van de schoonste vrouwen der wereld.

Ik aanvaardde de mij bewezen eer niet, alsof die enkel mijn persoon betrof. In werkelijkheid was het een waardering van mijn land en zijn vrouwen. Ik bracht haar de huldebetuiging over van de Katholieke vrouwen van Perth, die zij op haar eigen charmante manier in ontvangst nam.

We spraken over verschillende zaken. Zij vroeg me, of ik dat wonder der wonderen, de Kathedraal van Burgos, en de origenele schilderij van Leonardo da Vinci gezien had, die daar hangt. Ja, dat had ik. Ze noemde me alle plaatsen op, die ik moest gaan bezoeken. (Ik vroeg me af, hoe ik daarvoor tijd zou vinden!)

Toen sprak ze over het verraad van Teruel, en hoopte, dat ik erheen zou gaan om de ruines te zien. Maar het kostte me een paar dagen, om achter alles te komen, wat ik over haar zelf zo graag zou willen te weten komen. Ze wilde niet over zich zelf spreken.

Elke minuut van haar lange dag is bezet, want behalve haar huishoudelijke aangelegenheden, leggen de hospitalen en alle organisaties in Burgos beslag op haar tijd. Zij is het erkende „hoofd" van alle.

Wanneer de Generalissimus thuis komt, woont hij elke morgen in de huiskapel de H. Mis bij. Iedere dag wordt in Franco's gezin de Rozenkrans gebeden.

Dit brengt me op een à propos over de Rozenkrans. Men kan zich moeilijk een voorstelling maken van al wat de Rozenkrans voor Spanje ten goede bewerkt heeft. Practisch wordt die de hele dag door gebeden. Novenes, triduums openbare rozenkrans-processies door de straten, op sommige dagen reeds van 's morgens 5.30 af. (Dit was in San Sebastian). Het is iets heel gewoons, als men een kerk binnengaat, dat men daar dan een menigte gelovigen aantreft, die met uitgestrekte armen bidden voor de „bevrijding van Espana".

Tijdens mijn verblijf in Burgos was Generaal Franco aan het front. Feitelijk is hij in deze dagen zelden ergens anders dan daar. Voorbij zijn de dagen, dat hij zijn dochtertje, Carmencita, met haar huiswerk kon helpen. Het zijn wel zware dagen voor de Nationalisten.

Het lijdt geen twijfel, dat Senora Franco geheel en al meeleeft in de grote spanning, die den Generalissimus reeds oud heeft gemaakt. Zijn vrienden vertelden me, dat er de laatste tijd een grote verandering in hem had plaats gehad. Weinigen kunnen beseffen, wat hij al heeft moeten verduren om de verantwoordelijkheid te dragen van de leiding, ten einde zijn land uit de afgrond te redden, waarin het gevallen was.

Niets heeft hem zo pijnlijk getroffen als de vuige leugens, over heel de wereld uitgezonden, betreffende het bombarderen van vrouwen en kinderen. Doch een leugen heeft een kort leven. Het is slechts een kwestie van tijd, dat de waarheid der droevige feiten overal bekend zal worden; en dat de wereld Generaal Franco zal begroeten als een held, en het „monster" zal tot ijle lucht vervluchtigd zijn.

Het is zo iets onbegrijpelijks, dat buiten Spanje velen zich dien man niet anders kunnen denken dan bezig met bommen te gooien. Zoals sommige Spanjaarden me zeiden: „Maar waar zijn hun hersens?"

Toen ik afscheid nam, wenste de Senora me een prettig verblijf in Spanje. Op mijn terugweg ontmoette ik een groep boerinnen. Dit was de eerste keer, dat ik gelegenheid had, deze schilderachtige vrouwen te zien in haar kleurig gewaad. Ze hadden de Senora enig borduurwerk ten geschenke aangeboden!

Ik vernam dat mevrouw Franco alle dagen door dergelijke gebeurtenissen in beslag wordt genomen. Interviews, deelnemen aan plechtigheden enz., iedere dag verscheidene uren lang met Carmencita naaien voor de soldaten. Ook is zij reeds vele malen naar het front geweest, in verband met hospitaalwerk.

Wanneer men haar toespreekt als ‚de vrouw van den Generalissimus" dan schudt de Senora het hoofd, en zegt: „Neen, ik ben de vrouw van den soldaat, die aan het front strijdt".

Men vertelde me, dat zij een grote invloed heeft op den Generalissimus. Ik kan het gemakkelijk begrijpen. Rustig, gracieus, begaafd met een stem, die ieder voor zich inneemt, moet het voor hem een grote vreugde zijn, een vrouw te hebben zo competent om met hem deel te nemen aan de grote taak, die hem gemaakt heeft tot den afgod van het volk.

BOEKBESPREKINGEN.

DE KATHOLIEKE KERK.

Twee delen van zeer verscheiden aard.

Na het laatst verschenen deel, (deel 38) over de Eigenschappen der Kerk, haar eenheid, algemeenheid en apostoliciteit, verrast de Uitgeverij Het Spectrum te Utrecht, die het grote standaardwerk **De Katholieke Kerk** in opdracht van het Katholiek Comité van Actie „Voor God" in het licht geeft, met twee nieuwe delen tegelijk. En daarmede wordt het eerste jaar van verschijnen, waarin twaalf delen van de veertig welke te zamen het grote werk vormen, verschenen, op waardige wijze besloten.

Een deel, deel 9, verrijkt de reeds behandelde stof van de afdeling Godsdienstleer met een even brede en waardige, als indringende beschouwing, welke de schrijver, Hieronymus Rongen O.C.R. betitelde NAAR CHRISTUS VOORBEELD

In drie afdelingen, Christus, onze leraar, Christus,ons toonbeeld, en In Christus' Voetspoor, stelt de auteur Christus helder en dwingend tot voorbeeld van allen.

De enkele zinnen waarmede de inleiding van dit deel besluit, geven uitstekend de inhoud weer van dit schone en kostbare geschrift: „Christus moet zich naar buiten openbaren in de trekken van ons gelaat, in de klank van onze stem, in het gebaar van onze handen, in al onze gedragingen. Deze gelijkenis met Christus zal het licht worden dat de levensweg van onze broeders en zusters beschijnen moet. Wie dit licht ontdekt, is ziende geworden voor de wonderen van de hemel en blind voor de schijn-dingen van de aarde. Wie ziende geworden is, vindt van zelf de weg naar het hart van zijn mede-mensen, wie deze weg gevonden heeft, voelt zich ontbranden van liefde. Deze liefde wil heel de wereld omvatten en omhelzen; zij geeft ons onze verloren jeugd terug, omdat wij met al onze broeders en zusters kinderen geworden zijn van onzen Hemelsen Vader."

Deel 37, tegelijk met deel 9 verschenen, wordt gevormd door een studie van Prof. Dr. L. Bender O.P. over „Kerk en Staat".

Zo er voor een deel van deze veelomvattende reeks belangstelling bestaat, dan zal het zeker zijn voor een deel dat een onderwerp behandelt, in het brandpunt staande van de huidige belangstelling.

De geschiedkundige zijde van het vraagstuk wordt slechts kort behandeld, evenals verschillende systemen, die thans worden voorgestaan, doch die de schrijver moet veroordelen.

De nadruk viel daarentegen op de grote beginselen omtrent Kerk en Staat, de leer over beider aard en wezen.

De auteur laat zien hoe de katholieke leer over de houding van Kerk en Staat uit die beginselen voortvloeit.

Het boekje zal zeker bewerken dat veler kennis vermeerderd wordt en velen door meerdere kennis meer hoogachting en meer waardering krijgen voor de leer der katholieke kerk op dit punt.

Verkrijgbaar in de Boekhandel „St. Augustinus", St. Thomas-college.

VERGELIJKENDE STAAT

van de op het eiland ARUBA ingeklaarde vaartuigen.

STOOMSCHEPEN.

Tijdvak	Aantal	Netto Inhoud in M^3
Januari 1939	375	2596906
Januari 1938	390	2531820

ZEILSCHEPEN.

Tijdvak	Aantal	Netto Inhoud in M^3
Januari 1939	59	5867
Januari 1938	67	5860

BENOEMING.

De Eerste Luitenant **VAN ERP**, Chef van de Straatdienst der Politie alhier, is met ingang van de 15de Februari 1939 benoemd tot Kapitein.

AUTO-ONGEVAL.

Bij een auto-ongeval op de weg om het Schottegat, ter hoogte van Gasparito, heeft de 20-jarige B. een zodanige verwonding aan het hoofd opgelopen, dat hij ter verpleging moest worden opgenomen in het Sint Elisabethsgasthuis alhier. Naar de oorzaak van het ongeval wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.